

uden dette Tab var det endda nødvendigt at tage Forbehold overfor visse store Engagementer. Vi ser altsaa, at der forelaa to Opgørelser her, en fra Direktionen og en fra Bankinspektøren, om, at saa stort var Tabet, og det var ønskeligt, at det blev afskrevet. Nationalbanken stillede sig paa det Standpunkt — hvad jeg synes var absolut rigtigt paa det Tidspunkt —: Vi kan ikke træde til, før vi har set, hvad Andelsfolkene siger; naar Andelsfolkene har vist deres Villighed, saa er vi villige til at træde til og se, om vi yderligere kan hjælpe.

Saaledes foreligger Situationen om Formiddagen den 15. Januar. Den højtærede Minister kommer til Stede og skal altsaa til at tage Standpunkt til det Spørgsmaal: skal han holde med Direktørerne i, at Tabet er 8 Mill. Kr., eller skal han holde med Bankinspektoratet, som siger, at det er 15,2 Millioner? Her indtager den højtærede Minister, efter hvad der synes at fremgaa af det hele, det Standpunkt: Jeg kan ikke holde med Bankinspektørens Opgørelse til de 15,2 Millioner, jeg maa slutte mig til Direktionens Anskuelse om, at der kun er 8 Mill. Kr.s Tab. Vi har bedt flere Gange om at faa udtrykkelig oplyst, hvorledes det her forholder sig. Vi er jo ikke i mindste Maade i Tvivl om, at hvis en Minister af et andet Parti havde været til Stede ved saadanne Forhandlinger, vilde det være ham, som efter de Herrer's Mening bar det fulde Ansvar, selv om det ikke kunde dokumenteres, hvorledes hans Stilling havde været her. Vi har altsaa bedt den højtærede Minister om at faa Sammenhængen at vide med Hensyn til, hvorfor man tager Direktørernes Opgørelse og ikke Bankinspektørens. Vi har bedt om det saa meget desto mere, som det blev oplyst i Udvalget, at Bankinspektøren havde opgjort Tabet til 15,2 Mill. Kr., men Direktørerne havde sagt, at de vilde tage deres Afsked, hvis dette Beløb blev fastholdt. Der maa altsaa være sket noget. Den højtærede Ministers første Embedsmand udarbejdede et Kompromisforslag, som gik ud paa, at man gik bort fra de 15,2 Millioner og nøjedes med de 8 Millioner, altsaa at man lagde Direktørernes Anskuelse til Grund, og endvidere gik det ud paa, at i Stedet for at Andelsselskaberne først skulde udtale sig og bagefter Nationalbanken, skulde Nationalbanken give 3 Mill. Kr. under Forudsætning af, at Andelsselskaberne skød 5 Mill. Kr. til.

Der er med andre Ord to Spørgsmaal, vi her skal have klaret. Der staar i den Skrivelse, som vi sidst har faaet fra den

højtærede Minister, at der var fuldstændig Enighed mellem de tilstedeværende Herrer om to Ting. Der var Enighed om, at det vilde medføre store Ulemper for det danske Samfund, hvis Banken skulde lukke, og om, at det vilde være højst skadeligt for en Valutaordning. Men mere faar man ikke at vide om denne Enighed; paa alle de andre Punkter har vi ikke faaet at vide, hvorledes den højtærede Ministers Stilling var. Blot saa meget er givet, at man gaar bort fra Bankinspektørens Opgørelse, hvorefter Tabet var 7,2 Mill. Kr. mere end de 8 Millioner, at man lægger Direktionens Anskuelse om Tabet til Grund, og at man lader Banken fortsætte sin Virksomhed, uagtet vedkommende Embedsmand havde opgjort Tabet til 15,2 Millioner i Stedet for til 8 Mill. Kr. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Erhvervsminister: Hvorfor er den højtærede Minister gaaet bort fra Bankinspektørens Opgørelse af Tabet, og hvem har raadet den højtærede Minister hertil? Er det Nationalbanken, som har sagt til den højtærede Minister: Det er en pessimistisk Opgørelse, Bankinspektøren er kommet med, og derfor maa vi lægge det andet Tal til Grund? Naar vi har faaet oplyst, hvorfor den højtærede Minister ikke tager Bankinspektørens Opgørelse, men tager Direktørernes, tillader jeg mig at spørge: Hvem har raadet den højtærede Minister til at lade Banken fortsætte? Det forekommer mig nemlig ikke, at Bankinspektøren kan have været primus motor her, for hvad siger han om denne Fortsættelse? Han siger, at den kunde formentlig efter Omstændighederne være forsvarlig. Det er ikke Ord, der faar en tvivlende Minister til at vende om. For Resten har Bankinspektøren jo heller ikke noget med det Spørgsmaal at gøre, om Valutaordningen medfører, at man skal lade en Bank fortsætte, som han mener har et større Tab at trækkes med. Nationalbankens Stilling forekommer mig heller ikke at tyde paa, at den har været primus motor; thi den holder meget kraftigt paa, at den vil sætte 3 Mill. Kr. ind og ikke noget som helst mere; havde den været særlig villig, vilde den nok have sat lidt mere ind. Jeg har altsaa rettet de to Spørgsmaal til den højtærede Minister for at faa at vide, hvorledes hans Stilling har været under disse Forhandlinger. Vi har rettet dem to Gange skriftligt, men vi har endnu ikke faaet Svar, men nu er jeg overbevist om, at vi faar det her i Tinget.

Naar jeg har tilladt mig at stille de Spørgsmaal til den højtærede Minister, er